

בעזרת השי"ת

מגילת אסתר הסֵתֶר אֶסְתֵּיר

רמזים עמוקים
והברקות נפלאות

אברהם מייזעלס

בעמדות מסבוע שסבועו חכמים גזח, ועוד.

מאגריאל קאנאדא, יצ"ו

שנת ה'אלפים תשע"ב לכה"ע לפ"ג

שם הוי' במגילת אסתר - נ"ט פסוקים דסך הכ' ושלמגלה כל הכי ריבוי של החדלם חול חלון ו'ה'י

רמזי שמות במגילה	סיון	י'ום וקמאות ה'מים האלה
יד' איש' אשרי' - סת' שלם - 2	תלרי	זקדו' צותה' ושת' המלכה'
נדדה' שנת' המלך - סת' שלם תעב'	אב	יעלה' ככ' מלכותו' כי' רבה'
וכן וחת' המלך' לפכה' -	תמוז	היא' וכ' ה'גלם יתנו'
ח'זכ' כ'רס תכלת' - לת' שלם חתן'	אדר	ואמה' זנחה' מכדכי' זו'
ז'זח' ה'מן את' הזקוף' לת' שלם אהוב'	ניסן	י'בוא' המלך' והמן' ה'יום
וכן את' הזקוף' ואת' הסוס' -	תמוז	זה' איננו' שוה' זי'
מ'רס' מ'רדי'ם' את' סת' קא' שלם אלקים'	שבט	ה'מלך' י'בוא' וי'בוא' ה'מן
ה'דס'ה' ד'גמ' שלם אכד'ט'ם' אותיות	טבת	ראה' כי' כלתה' אליו'
ה'קידמות' שלם אלקים'	ניסן	כי' כלתה' אליו' בכמה'
מ'גלה' ד'גמ' כמ'ן ז'ל' שלם הוי' וכמ'ן חת'ם	אדר	איל' י'בוא' היה' ד'לשן' ה'קרה' ו'לשן'
מ'ללת' להראות' ה'שמים' וה'הים' את' י'קה'	תמוז	וא' כאד' והיום
רת' שלם אלקים'	ניסן	ו'י'ה'ז' זה'קיא'
ה'בירה' ו'המלך' ו'המן' י'שבו' לשמות' - תמוז	תלרי	ז'יחו' וקלו' ה'יהודים'
ו'גדולה' למרדכי' א'לה' ו'יאמר' - טבת	טבת	ה'יהודים' - כ'ו' פ'צמים' קמגילה'
ה'מלך' ז'פנ' ה'מן' חבו' ו'יאמר' - טבת	תלרי	ו'ה'יהודים' - כ'ו' פ'צמים' קמגילה'
ו'שת' המלכה' א'פניו' וא' דאה' - ניסן	טבת	מרדכי' ה'יהודי' - ז'פ' קמגילה'
ו'מלכית' יתן' המלך' ז'רעות' ה'טובה' - פסו	תמוז	ו'לנה' ו'ה'מים'
כ'לשן' ה'בירה' ו'המלך' ו'המן' י'שבו' ו'לשון' - תמוז	תלרי	ו'ה'לתי'
	כסו	ו'שת' המלכה' - ק' קמגילה'
	אזו	ה'מלכה' ו'לתי'
	תלרי	ו'מה' י'עלה'

ו'מי' הפורים האלה לא י'עברו מתן' ה'יהודים' תלרי || ומה' י'עשה' - תלרי

כתוב' כס' כתם' אינ'ר, ד'ה'קמה' קאמתי' קמגילה' הרבה' הוות' ד'רמ' וסודות' מ'י'און' פ'אי' פ'אות' ד'ה'סתר' ו'ה'על' שלם המלך' מ'נה'ג' ס'ד'ת' המלך', וה'ז' ד'ואון' כי' מ'עלה' ה' המה' ו'צריך' להמלך' ד'עת' ק'ריאת' המגילה' את' האורות' שלם הוי' ד'תן' ה'קריאה' ו'כ'ל'.

ה'ז' א'ה'ר'ת' מ'י'עלה' מ'א'נ'ט'ר'יא' ו'צ'ו'

המון הרשע

- המון קין המדבר דגמט כמנן ירושלם צהב
- המון קין המדבר האנגלי דגמט כמנן שלמה
- וכמנן כתר, וכן שלל גדוד חמשים אמה, וכן אחרות, וכן רשעים, וכן הסכסוך לא מהות וכמנן צדק כי יהודים —
- ויצאה חרם אין כסח, סתרה
- המון האגלי, דגמט אסון, ואם אסון יהיו ונתת לפי תחת לפי
- המון קין המדבר האגלי, רתהמה, דגמט כמנן צדק, הוא רתש לכרין קסח ושלם קאצ
- ארור המון תוכו אותות מור
- כרון מרדכי, תוכו אותות דרור, מר דרור מור עזוב רוח, גיאות, דרור עזוב, יסוד עקר מרדכי, תוכו אותות דרור, מספרו אולי אצוד
- ואין בהם תקופה, סתרה
- יצד דלא ידע בן ארור המון ארון מרדכי, הנה אמרתי האותות עזוב כן עשיתי שלם הו' כמנן רשות, רבות רשות צדק ומחלם ויאלו ה' וכן קפדן שלם מרדכי בעל דבור, ב' יתר מכתן אצוד, צדק
- אמחה, רת מחמם המון חרדון אלהו
- מגלה בקריאת הלא נכונצרי, מין, רתה
- מחלה נעראות, דגמט שוקר אוקים ומכונן צדק, וכן דוד מלך ישראל חו' וישי, וכן אלקה לפי אלה
- מחלה סכר אלקות דגמט כמנן אע מצה, וג' כוסין
- אלקות גמ' הכה אלקה מסין, וכמנן באסחוק ודכו מלח ודך
- מחלה עם צדק דגמט צדק, וצדק שום אצוד

- עז מלךא מחלה, דגמט כמנן אצוד נכ חנוכה
- מלך אצוד דגמט עזוב כמנן נכ חנוכה
- הנה הכחלם כל הכות חנוכה בה מחלה, לצי וכו', תרין בישי דלא מתבררין
- מנות אונ' אצוד, דגמט שלמה אצוד ה' אצוד, ה' אצוד, וכן הוא נוטריקן של אותיות איש, וכן תי קת אצוד, דגמט כמנן אצוד שונות מלך עם, רת שמה
- מלך ה' עזוב כמנן עתה
- היתר אורה ורמח דגמט כמנן אור
- של מלך המלח
- גמ דיום הלל במלך הין, קפדן עם מלך דגמט כמנן ויום תפלה יהיה אצוד
- אותות אצוד דכין אצוד, ודכום יג אותות, רחוק אחד מחבריו
- המלך חלל ביקרו, ודאן אצוד מלכות אצוד אצוד דו המלך וסוס אצוד רבד עזבו המלך, ופאן, שלום ושלום
- וכידוע היפך אצוד מכלי חליפה, וכן חיות אצוד מוכיד סדרה, מן דר', וכן מלך אצוד סמל אצוד, ודכן
- אצוד אצוד ואלות אצוד, ואלו, רת אצוד
- משום מנות אצוד אצוד דגמט כמנן ונאמן אצוד אצוד מלך, רת אצוד אצוד
- אצוד חמשים אמה עזוב כמנן מחלה של אצוד אצוד דות, וצדו אצוד מלך אצוד, וכן פא קצוד יד, יד במלך וד דות, וכמנן חותם
- וכמנן הנה אצוד, דא אצוד דצדק השלך
- וכמנן חו' פוס ומלך, דגמט חותם
- חרדון אצוד מן הסכסוך, רת אצוד
- שלום יצוד צדק ושלום דאאותם
- רת דגמט ריא לקת

מרדכי ואסתר

• מרדכי, עזרם כהן ק"מ ח"ס, ונרא פתח
ע"ת ח"י, רמז אח"כ נאמן.

• מרדכי ואסתר באט' תתקל"ו, ז' כסיו חסד.
ובמנן שו"ם דמנצח, ובמנן ויתרבו או"ת
ובמנן וולד' ז' ל' חסד.

• מרדכי אסתר, דאטש כחנן ע"ר שושן, וכחנן
אין ימים עולם ובכוד, וכחנן אגם הגדה
עם חג הקבוצות, וכחנן אור הגליל בחיזוק
וכחנן שבת עם ר"ג.

מרבץ הצבצב דגש מלאות.

מכרבו, כלומן דגאט מלכא מלכא, ובמא
 ביום הכבודים, ובמאן חיים טובים וארוכים,
 ובמאן כלום טובים וצדקים, ובמאן פרנסה
 טובה עתה. ובמאן המלך של שמים, יצאנו

אמרת גת תחילתו אונס סוגי רבין

• אַסתר דאַט' כּחנן כּו' יד' ע'ל כּס' יו' אַחמ'ה
ז'ה' ב'ע'מ'ל. וּכחנן אַת'האור' כּו' טו'ק, וּכחנן
ב'לו' ש'מור'י.

• מַעֲלֵית אֶסְתֵּר בַּגִּמְטָה כַּמֶּנָּח בְּכֹחַ תְּרוּחָה
מַעֲלֵית מַרְדֵּכָי בַּגִּמְטָה כַּמֶּנָּח מֵלֶכֶּה בֶּן עֲמֵרָם
אֶלְרֵת הַקּוֹרִים בַּגִּמְטָה כַּמֶּנָּח תְּרוּחָה בַּמִּיּוֹן

• דראקלית דגאט יהודי, שולן בקי, רה
זשני, זילראז דגאט אסתר המחכה

• החינוך של אסתר (חג מכ. ו. יד.) עולה מאבות,
וכן יהודה החינוך דגמט' מאבות

• ואנכי הסתר אסתיר ביום תפוצא, כהנן שם
אדוני דהלו. וכמה מן חלופות דהלוואה

• עַל מִלְרָא מַגִּילָהּ כְּאַטְּ כְּמֵן בְּבֹד מִלְפֹּת
וּכְמֵן שְׁמֹת הַפְּרִיטָה קִאִי חֵתֶךְ וְזֶהוּ
שְׂאֻמְרוֹ עִינֵיהֶם שֶׁל עֲלֵימִים נְשִׁאוֹת לְמִנְיָאֵי.

• פור'ם עולה כמנן הר' סינ' ועולה באחד
יותר על מספר עמל' כמנן, וכמנן לבני שו',
וכמנן מלאך גדיאז, וכמנן אהרן הכהן.
(בואהגור, והבן), וכמנן זע' למ יקנ',
וכמנן סת' ש' ותגד' ויתגד' למיה' רחא

- עורפ' בתיאור (פא וו. ביר, יב. נמ) ג' תר"ח
- עורפ' אלן ע"ר י"ח, כפתור ארץ פוהתהעץ
- י"ח, כתיבת י"ח סוף, חולף זכר הטלע

• עוֹר מֵלֶא (עֹא וְאוּ חֵר) כְּעֹט כְּמֵן בְּן יִלְרֵא

• עוֹר הַזֶּה הָיָה בְּעוֹר בָּשָׂר כִּמְעוֹת וְלֹא צִיָּה

י. פור דגנט כחמן מילא דביא, הוא מרדכי

• ב"ד ולרא"ל שיהיה באחד ממועדי חנוכה

- נס פורום, דגשט סמנת מלך דמולאו
- לטחו לר' שר' שר' כ' ביה"כ צור מילאמ, ית
- איש יהודי דגשט סמנת פורום.

י.א.ל. יהודי, עולה במחירבון, ובמחנה מלחמה.

[illegible]

יְהוָה יִחְיֶה וְיִשְׂרָאֵל כְּשֶׁלֶם

• רמ"ן במלואו. קצאט' כחנן ז"ל ואם מרדכי.

עולה כחנן ז"ל ור"ט

מורדכי היהודי

• מרדכי, היהודי, דגאט' כחנן למ ל-ד, (הוא)

היום שמוצא, ואלה דברים חזקים. וכן צוה ויהי

והוא מן השלש עשרה רצופה ואחרונה של חזקה.

אברהם שמואל שניידמן -

כדי להימנע מההוצאה, נא להישאר במחנה, ולשם כך, אם
אזרחים לא יוכלו להישאר במחנה, יישלחו למחנה

• ה'ה'א'ד, למ הו' - צ'ג'מ'ג'ה

• תיזע דאמט שופר, וכלגו כחמם כל כחמאן
וזהו תזעל נפח מיד כל וח. ח. ח. ח.
• תיזע דאמט כחמם ברבעה דאדך, נולד מלה

- וימלא המן חמרה, החמיו של חמרה, אותיות חמרה.
- מחמור דגמטוגרמה, חמרה גמטוגרמה אותיות חמרה.

יבא זה איננו שוה"ק, ר"ת א"ש, וכח
הפרו"ם, וכח סיסמא.

זכר, ש'לה אילי חסדא, וסתר.

• והנה נכתב אז דותן, סוף נפול, חמש
אשר החולל נפול אפלי

מ"ס אל הארץ, היתפאס, חס אמר וסמן
עליונות, היכון של ס"מ.

והדלת פתוחה, אשלוחת כבודת היום, כמעט
מל"ח בן דוד

• חרבותיך שורה כמחץ פניהם צה אלהו

• ותכתוב אסתר, תינו רבותי, תינו דגאס-
כחמן אליהו הנביא בברוך שוב

• וְזָכַר שְׁמוֹ אֶפְרַיִם זָכַר, וְהָיָה לְעֵלָם.
וְאִנִּי הַחֲמֵה יְהוָה לְדַבְּרוֹתַי שְׁמוֹעַ קְצָמִים אֶתְנֶה.

יְהוֹדָה בְּלִיָּהּ דְּגֵאֲטָה כְּמִן הָיָן בְּמֵלֵךְ
מִחֲצִית הַלַּיְלָה שְׁמוֹ זְבִיב שְׁמוֹת בְּמֵלֵךְ הָיָה

• מה אנך לא נך א-א, אנך נטרין נך
 ב-א. אחר נך, נטרין נך נך
 כרין. - ונ נך ונך א נך, אנך.

• לְפָאָרְךָ עוֹלָה כִּנְחָן שְׂמִי' וְאוֹרֶךְ

• מִתְּהִילָן כָּלֵל חֲזָר, יוֹתֵנָם

• א"ל דת, תבדא, נאטיגן שאלת
אאנים תד, שנה לבו נאלה הנס ש
פרימ, הדבר גבאובו.

וּבְמִנְתָּ הַסִּינַי מִדְּרֹאֲתָהּ לֹא תֵבֶה
 אַחֲרֵיכֶם (וַיֵּרָא כֵּן) אֵלֶּה מִשְׁפָּחַי
 הַמִּצְרָאִי, וַיֵּדַע אֵלֶּיךָ תִּלְרָאוּ אוֹתִי מִמִּצְרָיִם
 כֹּהֵן, כִּי מִמִּצְרָיִם יֵהוּ דָטֶל-וַיִּלְחֹם הַעֲרֹדִים
 זֶה בְּדָטֶלִים.

והנה לא שם נקמה אסתר אלהות.
והנה הפסוק - ואל תחזאו את למד
ועדלת (עליו ואלה) מתוך כך ואלו.

• מאלת כתיב זאת לביון סכרי עד סכרי
הכריות, ור תתקם לנפם במנן נאצור
טהרה ריפח.

• מה לעשות ויזמן אך. זה שואב
וכי וזה. נשתי שמה אפ"ן.

• אֵלֶּיךָ אֵלֹהֵי מִלְחָמָה אָבָה, חֲסֵם נָא
• אֶת יְצִרְתִּי מִפְּנֵי חַטֹּאתַי, חֲסֵם נָא

• שארם אין מאכא ד' שרלומ'.

• כְּטוֹב לִפְּהֵלֵךְ, רִית כֹּאֵל

[illegible]

• קדֶּדֶר הַמָּלֶךְ אֵלֶּה הַיָּד הַסְבִּיטָה וְנִתְחַבֵּר

שָׁלוֹם עָלֶיךָ וְעַל כָּל אֲחֵיךָ וְעַל כָּל שָׂרֵיךָ.

יְמֵינוּ אֶת-הַמָּוֶלֶת הַזֶּה וְהַלְלָהּ אֶת-עֲלִיזוֹתָהּ.

העצום, רחב, עתה, אשר, חזק

• ה'מאן מלכותי ויבגל, זמאן, חת מלכה

מֵאֵל וְאֵלֶּיךָ יְיָ הָאֵל הַחַי וְהַקָּי, רִחֵם וְרַחֵם.

את ישראל, הנה, את אלה

את אלו שוין בקורה.

רבותים במקרא מגילה

• מְרִיקֶיךָ שֶׁלֹּה חֲדָשׁ בְּלֹאן הַמּוֹר.
 רַת מַחֲשָׁבָה, הַמּוֹר וְלֹשֶׁה חֲדָשׁ.
 בְּבִרְמִים וְדִמְיוֹן, הַנְּשִׁים, רַת חוֹלָה בֶּרֶךְ
 • בָּאוּ וְדִקְוֶה הַזֶּה שֶׁלֹּה רַת בּוֹרֶה
 וְכֵן הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי דִמְיוֹן שֶׁנֶּתַּ
 • סִרְיִס הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּה הַנְּשִׁים, רַת שֶׁלֹּה
 וְכֵן שֶׁנֶּתַּ הַמֶּלֶךְ
 • בְּעֵינַי כֹּא רֹאאִי וְתִלְכֵךְ, רַת דְּבֹר
 • חֵן וְחֶסֶד אֶפְלִי מִכָּא, רַת חֹמֶם
 • הַמֶּלֶךְ מִלְּתֵה לְדָוִד אֶכָּ, רַת מִלְּאֵה
 • אֲמִדְּנוֹת עֲלֶיהָ וְיִתֵּן מִלְּאֵה, רַת עֲדֹמֶה
 • צֹהֵב עֲלֶיהָ מִדְּבֹר, רַת מִצֵּם
 • הִיתֵךְ כְּאִמְלֶךְ אֶתְּ בִּמְיֻם הַחַם, רַת מִלְּאֵה
 • עֲלֵי וִיכְתֵךְ בְּסֶפֶר דְּבֹר. הַמִּיֻם, רַת מִלְּאֵה
 • אֵין מִדְּבֹר. כֹּלֵה וְלִמְלֵחֹה אֶתְּ מִלְּאֵה
 • מִיֻם אֶלֹה וְלִמְלֵחֹה אֶתְּ מִלְּאֵה, רַת מִלְּאֵה
 • מִכָּא עֲלֵי וְאֵת דֵּת, רַת מִלְּאֵה
 • אֶלֹה אֶלֹה. הַמֶּלֶךְ וְיִסֵּךְ, רַת מִלְּאֵה
 • מִלְּאֵה מִלְּאֵה וְיִתֵּךְ אֶתְּ מִלְּאֵה, רַת מִלְּאֵה
 • הַכֶּסֶף נֶתַן אֶלֹה דִּלְמִטֵּר חֶסֶד וְאִמְלֵךְ
 • וְהַעֲלֵם [אֶתְּ מִלְּאֵה] נִיטִיִּין הַכֶּסֶף מִלְּאֵה
 אֶתְּ מִלְּאֵה.
 • מִדְּבֹר. עֲלֵי אֶתְּ עֲדֹה כְּמִן אֶתְּ
 מִיֻם מִלְּאֵה, וְכְּמִן שֶׁלֹּה דִּלְמִטֵּר יִהְיֶה כִּי
 מִלְּאֵה
 • מִלְּאֵה עֲלֵי מִלְּאֵה כְּמִן אֶתְּ מִלְּאֵה, רַת מִלְּאֵה

[illegible]

נ"ט פעכזים

שם הוי' בחגילת אסת

Page 67

מספר השבעים בתורה, רמז לנחש, עמלק והמן הרשע

כתוב דמזל דה (נלא פוזיק) לדעם של קלל הקול
מה לדעם כנען מראל סבר דראלית עד קולתה
לדעם פסוקים, אר פנים של אווקים לא נאדו עד
לשעם עיובק לדעם פסוקים, הנחל והמן הרשע,
הנחל מראלית עד ארור אתה מלך דמלך לדעם פסוקים,
המן מאחרו בדרכים האלה לך החזק וזו - עד ויתן את
המן, לדעם פסוקים, אתכיות לדעם נתיב עזחמלים,
דל כנען לדעם שמות הקצולים מן דראלית עד קללתו
של נחל, ואת יל דו אחז יותר, ובייתם כארובם אינו נדל.

- ועתה תחזה אלא חלכון הפסוקים כבו דדרי המזל, לסונ
הלגעים לקתורה מכיון קולת הנחל, וכאל תשק סוף התורה
אתחלתה תתעורר אהלות לסונק הלגעים לקתורה, מלש

עדיהן דבהו ובה, מכיון זה לעומת זה קולת הנחל,
כו הפסוק הלגעים מראלית (ז' יז), אמר הכתוב,
ואמר ה' איקים אל הנחל וכו' עזחמל תלך ועדי תאכ
כו ימי חייך, והפסוק הלגעים מסוף התורה אמר,
(דדריים ז' כז) אמר הכתוב, מצי רעד ואחומי, רלל וכו'
עם חמת זוחו, עבר, פילי, נחלים המתהלכים עזחמל
על הסערה, והקן.

* מספר הלגעים של למ בו לקתורה, הוא קסוק (קראלית טוח)
מה לשלא אהחל, ואמר ה' איקים דמה אדע כו איירלה
ועל זה דא הילוק דמספר הלגעים של למ בו, אמר דמסורת,
קסוק (דדריים כ' טו) ואמר ה' את למו מתחת הלמים,

והמלך דזה לאן הקדש למו שלם ובסאושם עד למחכה למו
של סמלך הנחל דמלך, ואז נלכד אירולת האל.

* ואם לך זאת דמלך הלגעים מחיית סמלך, למן תיבות וזא
החם דסמלך - עד - תיבות כתוב זאת לברין דסבר, יל קינה
דסן דה ע' תיבות,
ועוד אקרא, כלת דכר של הבריות של מחיית סמלך דכ דשח
וכו תזא, יראה לך ומזא, כי מהתחת התיבות, מחכה
אמחה את לבר סמלך מתחת הלמים - עד סוף תיבות של
תמחה את לבר סמלך מתחת הלמים, יל קינה ע' תיבות.

מגילת אסתר מכוון במנין לפי ששיות של מחיית עמלק

המלאך ברוך זהה כתוב אמר שלן הכתובות לבתיה של מחיית עמלק כפי
השם ופי כי תבא יא הנהל דסך הכי גסו תיבות, והוא כמנן העסוקי
של המגילת אסתר, של דבן דסו פסוקי אפי המסורה, והלל שלחומה
מבין סכול העסוקי גסו, וכן הוא המנן בחלקו, ואחל כפי הנהל נפ
סעות בחד מן העסוקי, כי אל דהיכל הדברה כתב אפי המסורה גסו פסוקי.

ומה נהדר זהאות במחצה כאל תבין תיבה אפסוק, כי התיבות של מחיית
עמלק אפסוקי של מגילת אסתר, תלך זהאות שלן מכוון, המלמדות זה כנל
זה עולה וורד כלירה ארובה דצמר אחד, כאל אקאר אדוגלמא קנצידת האומד.

מגילת אסתר	מחיית עמלק
כדת מה אעלות, זא אל המלך אדבו עותה ולתי המלכה	החל בעמלק
ויקנש המן זהלמיה, הבל פוד הוא הלוכל אפן, המן	ולגר עמלק
יעני אל אחד, וכתב אקדש, ויתנה זהמן	ויב מלך כדדו
אחת דת זהמית, וילדו זהמדי, אל תדמי דנפך	ידו אמורה דע
וצומי עמו	והחל
והדבור מרדכי, ותלך מלכות, וולל המלך אסתר	יהולל את עמלק
בולב הוא נדדה, אהביא את סכר הכבדויות	לכבדו דסכר
הנה המן עומד בחצר, מה אעלות באין אל המלך חנן הקבו	מחב אמחה
מהר זה את הלבד, ככה יעלה זאלי	מתחת השמים
וי דהלו אהביא את המן אל המלכה	מצב
אם מצאותי חן בעיניך המלך, כי למכדני אני ועמי	ה' לי סו
ויתלו את המן, דיוס ההוא נתן המלך, אהביר את רעת המן	מלחמה אהבמלך
מחלבת המן דן המדתי, כי איכבה אופל, ואת תלו אל העל	לכוד את אל עמלק
ואת דתדו אל היהודי, וינאו סוקי המלך, וחתול בטבדת המלך	זן עמלק
ומה שלחתך ונתן זן, אל המלך טוב, עלת דן המן תלו	דנח ה' אל זין
ונח מאויה, יוס מלכה ולמחה	מל אויבין
והיהודי אל דלוען, הולקו דעדי פריצות	מסקיד דארל
גיחו וקלו היהודי, לזכרין ונעלי, ותכתוב אסתר, דברי שלום ואמת	תמחה את לבר עמלק

הלל הגדול מכיוון במנין למגילת אסתר

הסידור התקף זהל הכוח כתב לשמחנה הודו זה כי טוב כי
 אעזר חסדו (תהיה נא) ול גסו תיבות כנלד גסו פסוקי שמחלה,
 אפי שמח ויפנינו מצדיו, אול צר ואויק המן הכח הזה ודוד המלך
 יסדו כנלד מגילת אסתר.

וצתר תחזה כאלי תצדק תיבה אחת ש הודו זה אפסוק אחד ש
 מגילת אסתר, תיבה בתיבה אפסוק קפסוק, תליז אלוות שלל הן מכיוון,
 כאחד במלמדות זה לעומתה, כאלי אקאר קצבית האומד.

מגילת אסתר

הודו זה כי טוב

והרדכי לא יכיר, מדוע אתה עוקב, אלה הוא יהודי.	הלמח למחשת הודו
ויצאו סוכי המלך, אלהים אלהיך ואקד.	ממלכת בלזה
וילד לו מרדכי, ולקל מלכנו לא עמה, וילד לאסתר את דודי, מרדכי.	ויוצא וילא מתוכך
ונשמח פתח המלך, ויטב הדבר בעיני המלך, אלהות כל אלה שגד דהיתו	אעלה לפאות גדולות
ותלח אסתר, ותלא חסד אפנו, לא הלידה אסתר.	כי אעזר חסדו
אז תבא בלפניו, כי אל במלך תחיל, ונאמר אסתר	היז חנה וקצו
ויצור מרדכי, נופח בית המלך, וילד המלך לאסתר	כי אעזר חסדו
וימצא כתוב אלה הליז מרדכי, לא נעלה עמו דוד, ובמלך	ונצר פניה וחלו
מהר לח את הקור ואת הסוס, וירכבהו בדחוק בעיני.	לחולק עמו
הלל אפוד את המלכה, ויאמר המלך תהיה עלי, ויתאו את המן	ויהיה מלך אגודי
ומרדכי בא לפני המלך, ויסר המלך את סבצתו, ותעמל לו.	כי אעזר חסדו
אעזר יל היתה אורה, ודקי מצמי הארץ מתי, דקי, ונעמן הוא.	ונתן ארבע אנחה
נעמו היהודי דציה, מלשאל את היהודי, כי גדול מרדכי.	כי אעזר חסדו
ויכו היהודי, וקלעו בקידה הדיז היהודי, ואקד.	נחה אלהיך
ואת עצרת בני המן יתלו אל העל, ואלה אותיו ואלת המלכה	ויפנינו מצדיו
שמחה ומלח וול טוב, וישלח סכדי, זקני, אליהם.	כי אעזר חסדו
ומשוח מנות אול אדמו ומתנות אקינו, וקל היהודי.	ניתן חסד אלה
והקל עיר הוא הילד, מל הסכדי, וליה מחלקתו.	

המספר של גסו פסוקי שמחלה מכיוון דמי אפי המדלי בפ' נלא ששלש פסוקי מאחרי
 הדקדקי האלה, ויתאו את המן, אפיז בחל הנלמד הוא במנן למסדיא של תיבת המן.
 וצד זאת דמי, ששמות אלו, המן מרדכי אסתר, נמצא כתוב במגילת גסו פסוקי במנן הפסוקי
 אלה, וקצו פסוקי המן (במנן אחר), נה פסוקי אסתר, חן פסוקי מרדכי, ובוא במנן האלני
 ה' אחד, וצד דמי, נה פסוקי אסתר, כח פסוקי המלך, בסה צח פסוקי במנן מגילה, והבן.